

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____

на № _____ від _____

Роменська міська рада

Сумської області

м. Ромни, бульвар Шевченка, 2,
Сумська область, 42000

*Стосовно пропозицій щодо
удосконалення проекту
регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Роменської міської ради Сумської області «Про встановлення місцевих податків і зборів на 2020 рік» (далі – проект рішення), а також документи, що надані до нього листом Роменської міської ради Сумської області від 07.05.2019 б/н.

За результатом проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії з питань бюджету, економічного розвитку, комунальної власності міста та регуляторної політики Роменської міської ради, а також аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектом рішення на території Роменської міської ради на 2020 рік планується встановити:

- плату за землю;
- податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
- транспортний податок;
- єдиний податок;
- туристичний збір.

Щодо проекту рішення в цілому

1. Податковий кодекс України регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки, тощо.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), міські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення

Державна регуляторна служба України

ВИХ №4356/0/20-19 від 19.06.2019

Сидорський Олег Леонідович

місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші **обов'язкові елементи**, визначені статтею 7 ПКУ.

Однак, не всі обов'язкові елементи податків, що передбачені статтею 7 ПКУ, визначені у проекті рішення та його додатках, що не узгоджується з наведеними вище вимогами ПКУ, а саме: відсутні об'єкт та база оподаткування єдиного податку, не зазначені об'єкт, податковий період та порядок нарахування туристичного збору, крім цього бракує інформації щодо строків та порядку подання звітності про обчислення і сплату транспортного податку та туристичного збору.

Отже, пропонуємо визначити у проекті рішення або його додатках всі обов'язкові елементи податків/зборів або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) ПКУ, якими вони встановлені.

2. Назва проекту рішення потребує редакційних правок в частині доповнення назвою міської ради, на території якої будуть справлятися податки і збори, що встановлюються.

Щодо плати за землю

3. У положенні про оподаткування платою за землю, що встановлюється додатком 1 до проекту рішення, розробник об'єднує земельний податок та орендну плату.

Відповідно до статті 2 Закону України «Про оренду землі», відносини, пов'язані з орендою землі, регулюються Земельним та Цивільним кодексами України, цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них, а також, договором оренди землі.

Відповідно до підпункту 14.1.147 пункту 14.1. статті 14 ПКУ, плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Пунктом 288.1. статті 288 ПКУ встановлено, що підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Згідно з вимогами пункту 288.4 статті 288 ПКУ, розмір та умови внесення орендної плати встановлюється у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем. Пунктом 288.5. статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Типовим договором, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2004 № 220 «Про затвердження Типового договору оренди землі» визначені основні вимоги до укладання такого договору.

Відповідні форми розрахунку орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 13.12.2006 № 1724 «Деякі питання оренди земель».

Таким чином, діючим законодавством України визначено процедуру встановлення, формування та розрахунку розмірів орендної плати за землю, а

додаткового регулювання цього питання з боку органів місцевого самоврядування не передбачено.

Отже, пропонуємо з положення про оподаткування платою за землю виключити другі підпункти пунктів 1-4 та 6.

4. Відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ, одиниця площі оподаткованої земельної ділянки:

- у межах населеного пункту - 1 (один) метр квадратний (кв. метр);
- за межами населеного пункту - 1 (один) гектар (га).

У зв'язку з вищевикладеним, пропонуємо у пункті 4 положення про оподаткування платою за землю або у додатку 1 до цього положення зазначити одиницю виміру оподаткованої площі земельної ділянки, в залежності від її місцезнаходження.

5. Пропонуємо з додатка 1 до проекту рішення виключити земельні ділянки, які відповідно до норм статті 283 ПКУ не є об'єктами оподаткування (наприклад, пункт 03.04.).

Щодо податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

6. Додатком 1 до положення про оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки планується встановити ставки податку за такі об'єкти оподаткування як гуртожитки (пункт 113), дитячі та сімейні табори відпочинку (пункт 1212.2), криті ринки (пункт 1230.2), будівлі навчальних та дослідних закладів (пункт 1263), будівлі сільськогосподарського призначення (пункт 1271) та будівлі для культурної та релігійної діяльності (пункт 1272).

Пропонуємо додаток 1 до положення про оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки привести у відповідність до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ, яким встановлено перелік об'єктів, які не є об'єктом оподаткування.

7. Згідно з підпунктом 266.4.1. пункту 266.4 статті 266 ПКУ база оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи - платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

З метою приведення додатка 2 до положення про оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки у відповідність до зазначеної норми ПКУ, пропонуємо включити дану інформацію до його змісту.

Щодо єдиного податку

8. Положення про оподаткування єдиним податком містить окремі норми щодо порядку обрання, переходу та відмови від спрощеної системи оподаткування, порядку реєстрації та анулювання реєстрації платників єдиного податку, а також відповідальності платника єдиного податку, що не відповідає вимогам статті 7 ПКУ.

Отже, пропонуємо виключити пункти 8, 9, 10 з положення про оподаткування єдиним податком.

9. Додатком до положення про оподаткування єдиним податком планується встановити такі ставки єдиного податку: для першої групи платників єдиного податку – 10% прожиткового мінімуму для працездатних осіб, для другої групи платників єдиного податку – 20% мінімальної заробітної плати, встановлених Законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Пропонуємо навести відповідне обґрунтування в аналізі регуляторного впливу до проекту рішення щодо встановлення зазначених ставок єдиного податку.

Підсумовуючи наведене вище, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення

Наданий аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ) до проекту рішення, а саме його зміст і наповнення, не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Так, у розділі I АРВ згідно з вимогами Методики, розробник повинен чітко визначити причини виникнення проблеми, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема, навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, зазначити, які ставки податку діють на відповідній території на сьогодні, проаналізувати причини, чому розмір ставок податків потребує збільшення/залишення на існуючому рівні/зменшення, а також, охарактеризувати та оцінити сфери, на які проблема справляє найбільший негативний вплив.

У розділі II задекларовані розробником цілі державного регулювання не є вимірюваними та не в повній мірі відповідають проблемі, визначеній у попередньому розділі АРВ.

У розділі III АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити (порівняти) вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них. Тому, вважаємо, що до альтернативних способів вирішення проблеми АРВ доцільно було б додати третю альтернативу, а саме: «Встановлення ставок податків та зборів в меншому від запропонованого проектом регуляторного акта, розмірі».

Крім цього, наголошуємо на необхідності перегляду в АРВ вигод та витрат для громадян та суб'єктів господарювання для обох альтернатив, що наразі визначені не повністю.

При визначенні альтернативних способів досягнення цілей розробник не проаналізував та не оцінив вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у числовому (грошовому) вимірі.

Також, в АРВ фактично не обґрунтовані ставки податків та зборів, що встановлюються для суб'єктів господарювання та фізичних осіб, а також не наведено алгоритм їх визначення. Насамперед це стосується максимальних

розмірів ставок єдиного податку для суб'єктів господарювання першої та другої груп спрощеної системи оподаткування.

Зважаючи на те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, а ставки вказаного податку встановлюється на максимальному рівні, відсутність у АРВ належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ, у розділі IV розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

У розділі V АРВ проекту рішення не описано механізм дії запропонованих регулювань з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог.

У розділі VIII АРВ пропонуємо визначити такі обов'язкові числові показники результативності регуляторного акта, як розмір коштів та час, що витратяться суб'єктами господарювання на виконання його вимог.

Відповідно до пункту 10 Методики визначаються прогнозні значення показників результативності регуляторного акта протягом різних періодів після набрання чинності останнім.

Отже, пропонуємо в таблиці розділу VIII АРВ до проекту рішення видалити розрахунки за 2018 рік та визначити прогнозні показники результативності на I, II, III та IV квартали 2020 року.

Розділ IX АРВ не містить інформації щодо конкретних періодів проведення базового та повторного відстеження результативності дії регуляторного акта, що не узгоджується з вимогами Методики.

У пункті 1 Тесту малого підприємництва (М-Тест) розробником не визначено місця проведених прямих консультацій (зустрічей) з представниками малого підприємництва, не наведено інформаційних даних про учасників цих консультацій, не зазначено оцінку з боку підприємницької громадськості на запропоновані регулювання.

В зв'язку з тим, що органи місцевого самоврядування наділені повноваженнями лише встановлювати ставки місцевих податків та зборів, не змінюючи порядок їх обчислення, сплати та інші адміністративні процедури, то зазначення розділу бюджетних витрат на адміністрування регулювання для суб'єктів малого і мікропідприємництва в М-Тесті є недоречним.

У зв'язку з відсутністю в АРВ усієї необхідної інформації, числових даних і розрахунків, розробником не доведена відповідність проекту рішення принципам державної регуляторної політики, зокрема доцільності - обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми та ефективності - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення Роменської міської ради Сумської області «Про встановлення місцевих податків і зборів на 2020 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України з

урахуванням наданих вище зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу до нього – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо проінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія ЛЯПІНА

Сидорський (066) 8049169